

Zachraňte „Viliho“

POVINNÝ VÝTISK

Krajská knihovna
Karlový Vary

Nepochybuji, že vám titulky zní povědomě. Zvolil jsem jej naprosto účelově ze dvou důvodů – jako apel a jako záměrnou licenci postavenou na příběhu kamaráda z dětství, dospívání a dospělosti. Jaký to má mít smysl? Snad se mi podaří to v následujících řádcích popsat co nejsrozumitelněji. Přece i u vás máte „svého Viliho“, člověka, který si zasluhuje pozornost.

I když by se asi hodilo napsat obligátní formulku: „Podoba s žijícími osobami a místy popisovanými v tomto textu je dílem náhody“, nebylo by to přesné. „Vili“ opravdu žije, je pracovitým Čechem s notnou dávkou potřeby být přirozeně poctivý, platí daně a hledí uspět. Jeho skutečné jméno je Vilém, ale jako příslušník generace dospívající v „šedesátkách“ – je to zkrátka Vili. Na prahu dospělosti se stal číšníkem a kuchařem a po rozpadu RaJ (rozuměj státního socialistického podniku Restaurace a Jidelny) se vrhnul do podnikatelských aktivit. Zbudoval řeznictví, posléze hotýlek s restaurací a k tomu přidal i malou cestovku. Nad celým jeho nevelkým impériem mu neustále vlál a vlaje prapor češství – maso z moravských chovů, domácí brambory, zelenina, ovoce. Hotýlek, kde každý rád dává přednost raději dobré svíčkové, poctivému českému kapříkovi nebo domácímu uzenému před jakýmkoliv „burgrem“, byt by byl pětinásobný a dotovaný pořádným kelímkem přeslazené syčené hnědé tekutiny. V jeho turistických nabídkách stále hrají

prim výlety do míst tak exotických, že ani mnozí členové Klubu českých turistů je neznají. Jsou to místa opět naše, domácí, moravská, slezská a česká. Slunce svítilo nad Viliho prací a plány. Ale na obzoru už se stahovaly mraky globalizace a hlouposti. Viděl je, ale nevěřil, že by z nich uhodilo. Leč stalo se.

Velcí zahraniční kolegové se proti němu spikl s domácími prospektory, zbudovali super-hyper chrámy konzumu a ze šosů vytáhli partitury čachrů s kvalitou, slevovými akcemi, agresivní reklamou a především s cenami, a Viliho začali opouštět jeho „věrní“. Potkával je na ulici a po čase mu nedalo a začal se ptát proč? Odpověď byla jako přes kopírák. „Máte to drahé, pane Vili.“ V tom super-hyper to mají za polovinu a ještě se slevou.

I vydal se Vili nahlédnout konkurenci pod sukně a nakoupil tu v jednom, tu v druhém „velekrámě“, ochutnal a zhroutil se. Vždyť to není k jídlu, proboha!

Podobně se mu dařilo i v jeho cestovní kanceláři – kdo by za takové peníze jezdil kamsi po domácích luzích a hájích, když za jen o málo více korun může mít „exotiku“? Že si tam už moc nekoupí, no prosím – „...ale viděla jsem tam – no, jak se jmenuje – tu slavnou herečku. A představte si paní, s úplně cizím chlapem! Ale tedy řeknu vám, je to furt ještě fešanda. A ten její frajer! Asi nějaký žigulík, nebo žigolo...“ No, kde to zažijete? Pod Řípem nebo za stodolou v českém či moravském skanzenu těžko.

Jak jim vysvětlit, že za dobré věci vyrobené z poctivého materiálu nelze účtovat stejně jako za zpracovaný odpad, ať už má na obalu jakkoliv slovně logo. Inspirován možná českou literaturou, nebo se mu to zdálo jako spásný nápad, v čisté zástěře a s ošatku domácího voňavého chleba a prkénkem bohatě pokrytým vzorně nakrájenou jeho proslulou domácí, ve studeném kouři ze švestkového dřeva poctivě uzenou klobásou, dal okoštovat kolemjdoucím. Ke každému soustu přidal i letáček s menu restaurace nedařlého hotýlku a pozvánku do cestovní kanceláře s upozorněním na extra super zážitek z českého lesa, z českých řek a dalších kouzelných zákoutí. Lidé ochutnávali, chválili, významně obočí povytahovali. Zdálo se, že našel recept. Ovšem život umí být hodně sarkastický. Starší paní, nikoliv nemohoucí seniorka v oštěpaném kabátku, aktivní a evidentně nikterak strádající zobra tu a zobra tam a ptá se: „A za kolik, pane Vili, za kolik?“ Hrdě sdělil cenu, přidal milé slovo a uslyšel: „Pane Vili, proč to proboha nepořídíš v hyper-super? To by vyšlo levněji!“ Vrátil se Vili do svého krámků, skryl tvář do své čisté zástěry a hořce zaplakal.

STOP! Konec by mohl být i veselejší. Vrátil se Vili Vorel do svého krámků, pečlivě zavřel dveře a z prastarého šifonéru vyndal obnošenou řeznickou kostičkovanou halenu po svém pradědovi, navlékl ji na ramena a z kapsy vyšátral jeho dobře zakouřenou pěnovku.

Laco Kučera

TRAVEL profi zahájil XXI. rok na mediálním trhu	2	Veselo a dobře bylo pod Starýma Horama	13
Zachraňte „Viliho“	3	Černá louka volá	14
Kraj, ve kterém to šlape	4-5	Moravskoslezský kraj jako štika v rybníce	15
Zastav se a zůstaň tentokrát v Lounech	6	Velké bratislavské veletržení	16-17
Žatcem křížem krážem	7	Holiday World 2016	18-19
Rok Karla IV. v Litoměřicích	8	Stálá degustační expozice ve Valticích otevřena	20
Do Píseňského kraje zadními vrátky I.	9		
Poznávejte naše regiony	10-11		
S čím do Aldisu na Infotour?	12		

Spojte se s TRAVEL profi na facebooku

facebook

TRAVEL profi – časopis pro cestovní ruch, Šéfredaktorka: Eva Kovářová, Ediční rada a spolupracovníci redakce: Tereza Štastná, Bc. Pavla Kovářová, Jan Štastný, Mgr. Marie Kysilková, Bořek Homola, PhDr. Laco Kučera, Vydavatelství: Eva Kovářová – TRAVEL profi, Sídlo: Horčičkova 546, 149 00 Praha 4, vedení redakce – tel.: +420 608 032 397, 602 316 800, travel-profi@volny.cz, www.travel-profi.cz, DTP a tisk: Ivan Vopelák – polygrafická výroba, Starý Kolín. Distribuce: SEND Předplatné spol. s r.o., Praha MK ČR E 5591, ISSN 1211-2798. TRAVEL profi vychází 6 krát ročně. Za podklady reportáží a inzerátů odpovídá autor či zadavatel. Přebírání informací a zpráv je možné pouze se souhlasem vydavatele!